

РЕШЕНИЕ

№ 353

гр. София, 19.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 22.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **8317** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 128, ал. 1, т. 7, предл. първо от АПК, като същото е образувано по искова молба на [фирма], [населено място], с искане за прогласяване нищожността на решение № 3988 от 14.06.2018 г., постановено по адм. дело № 4326/2018 г. по описа на Административен съд – София – град, поради неправилно конституирани страни, проведено производство с несъществуващ предмет и при неправилно приложение на материалния закон.

В исковата молба се излагат факти и обстоятелства, за които се твърди, че са опорочили посочения съдебен акт до степен на нищожност. Ищецът се представлява в с.з. от управителите на дружеството М. И. И. – К. и от Х. Х. К., които поддържат иск. молба и претендират разноски по делото.

Ответникът по жалбата – Н. С. Т., изпълняващ длъжността кмет на Район „Г.“ – Столична община към дата 13.03.2018 г., се представлява от адв. А., която оспорва иск. молба като неоснователна, не претендира разноски.

Съдът намира, че молбата е подадена в срок, от надлежна страна, участвала в съдебното производство по издаването на оспореното решение. Във връзка с изложеното съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Административният съд С. – град, II Отделение, 33 състав като обсъди събраните по делото доказателства, взе предвид доводите на страните, приема за установено следното:

На първо място, настоящият съд е материално компетент по правилата на родовата и

местната подсъдност, да се произнесе по подадената искова молба, в съответствие с разпоредбата на чл. 128, ал. 1, т. 7, предл. първо от АПК

Разгледана по същество исквата молба е неоснователна, по следните съображения: Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 3, във вр. с ал. 1 от АПК настоящият състав, намира, че следва да изследва законосъобразността на оспорения съдебен акт, предвид на изложеното основание – нищожност, съгласно чл. 146 от АПК.

По делото се установи следното от фактическа страна:

С разпореждане № 1669/13.03.18 г. на зам. председателя на АССГ, постановено по адм.дело № 422/18 г., на осн. чл. 306 ал. 2 от АПК, на кмета на Район „Т.“ – Столична община Н. С. Т., изпълняващ длъжността към дата 13.03.2018 г.

С решение № 3988 от 14.06.2018 г., постановено по адм. дело № 4326/2018 г. по описа на Административен съд – София – град е отменено разпореждане № 1669/13.03.18 г. на зам. председателя на АССГ, постановено по адм.дело № 422/18 г., по жалба вх. № РТР16-ТД26-479-/26/22.03.18 г. на кмета на Район „Т.“ – Столична община Н. С. Т., изпълняващ длъжността към дата 13.03.2018 г., с което му е наложена глоба в размер на 2500 лева за повторно неизпълнение в периода 06.12.17 г. - 11.01.18 г. на решение № 3616/27.05.16 г. по адм.дело № 2651/16 г. на АССГ, влязло в законна сила на 18.06.16 г.

Решението е окончателно и е влязло в сила. По делото са конституирани като жалбоподател кмета на Район „Т.“ – Столична община Н. С. Т. и като ответник - [фирма], [населено място].

По съществуващото на спора са изложени подробни правни съображения и мотиви, както следва:

Кметът на района представя пред касационния 3 – членен състав на АССГ издадено от същия удостоверение № РТР16-ТД26-373-7/03.08.16 г. по заявление с вх. № РТР16-ТД26-373 от 08.02.2016 г. на [фирма], [населено място]. Видно от изписания върху удостоверението текст, то е получено от представляващия М. К. на 04.08.16 г., от което следва, че още на 03.08.16 г. решение по дело № 2651/16 г. е било изпълнено. Приема се, че поради пасивност на кмета на района и непредставянето на удостоверението от 03.08.16 г. при разглеждането на дело № № 8117/2017 г., му е наложена глоба. Удостоверението не е представено нито при обжалването на първата глоба по адм. дело № 11134/2017 г. на АССГ, VI касационен състав, нито при налагане на втората глоба с процесното разпореждане № 1669/13.03.18 г. на зам. председателя на АССГ, постановено по адм.дело № 422/18г., въпреки, че по това дело вече е имало данни за издаденото удостоверение. Пред състава на съда обаче, удостоверението е представено, като то безспорно доказва, че решението по адм. дело № 2651/16 г. е изпълнено още на 03.08.16 г. Приема се, че предмет на това дело е единствено разпореждане № 1669/13.03.18 г., поради което същото е отменено.

От правна страна:

Отнесенят пред настоящият състав на АССГ правен спор е за валидността на постановено, на основание чл. 147, ал. 3 от ДОПК от състав на същия съд, в закрито заседание, решение на 3- членен касационен състав.

Съгласно ТР № 1/2011 г. от 10.02.2012 г. по т.д. № 1/2011 г. на ВКС, ОСГТК, съгласно правната доктрина и съдебната практика като основания за нищожност на съдебните актове се възприемат постановяването им от ненадлежен орган или в ненадлежен състав, извън правораздавателната дейност на съда, в нарушение на писмената форма за действителност, при напълно неразбираема воля на съда и при неподписан съдебен

акт – решение. Законен е именно съставът на съда, включващ лица с качеството съдия от съответния съд, определен по правилата на родовата, местната и функционалната подсъдност, които са участвали в провеждането на съдебното заседание, в което е завършено разглеждането на делото /чл. 235, ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК/. В случая съдебният акт е постановен в открито заседание, при редовно призоваване на страните и участието им в съдебното заседание при упражняване на състезателното начало като е подписан от тримата членове на състава. Проотоколът от с.з. също така е подписан от председателя и секретаря, видно от същия.

В настоящия случай, съдебният акт е постановен от законен съдебен състав – трима членове на АССГ, изпълняващи към този момент длъжността съдия в този съдебен орган като делото е докладвано от съдия М. Н.. Липсва особено мнение.

Изложените в жалбата конкретни твърдения за нарушения на материалния закон при издаване на съдебния акт не се приемат за основателни от настоящия състав на съда. Волята на съда е ясно изразена, налице са подробни правни съображения в какво се изразява незаконосъобразността на процесното разпореждане на зам.- председателя на АССГ и с оглед наличие на представено писмено доказателство, което поради пасивност на кмета на Р. „Т.“ – СО, не е било направено до момента. Липсва произнасяне свръх-петитум. Надлежно са конституирани и старните по делото - кмета на Район „Т.“ – Столична община Н. С. Т., изпълняващ длъжността към дата 13.03.2018 г. и [фирма], [населено място], представлявано от М. И. И. – К., в противоречие с твърденията на жалбоподателя в настоящото съдебно производство. Също така, правилно е определен предмета на делото - разпореждане № 1669/13.03.18 г. на зам. председателя на АССГ, постановено по адм.дело № 422/18 г., на осн. чл. 306 ал. 2 от АПК, като делото е образувано по жалба на адресата на разпореждането – кмета на Район „Т.“ – Столична община Н. С. Т.. Същата е постъпила в АССГ на 23.03.2018 г., видно от печата на съда, като същата неправилно е озаглавена „молба“, но това не се отразява по същество на основанието за образуване на производството, предвид ясният петитум – искане за отмяна на посоченото разпореждане на зам.- председателя на АССГ. По делото са изложени съображения за допустимост на жалбата като тези правни мотиви не подлежат на коментирание и преразглеждане в настоящото производство. Диспозитивът на съдебния акт е ясно формулиран и съответно няма как да има затруднения при изпълнението му. Всички останали възражения на жалбоподателя, свързани с наличие на допуснати очевидни фактически грешки в доклада по делото както и за неправилни фактически установявания по делото са правно-ирелевантни по настоящия спор, понеже не могат да са предмет на настоящото производство, образувано по искане за прогласяване нищожност на съдебно решение. Посочените основания могат да се разгледат, респ. в производство по поправка на очевидна фактическа грешка и в производство, образувано по реда на инстанционния контрол, какъвто обаче в случая законът /АПК/ не предвижда.

Настоящият състав намира, че предвид на изложените съображения, оспореното решение не представлява нищожен съдебен акт и не следва да бъде прогласявано за такъв.

По делото не се прави искане за присъждане на разноски от ответната страна, поради което съдът не дължи произнасяне в тази посока.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 173, ал. 2, във вр. с чл. 172 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ искова молба на [фирма], [населено място], с искане за прогласяване нищожността на решение № 3988 от 14.06.2018 г., постановено по адм. дело № 4326/2018 г. по описа на Административен съд – София – град.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщаването му на страните чрез Административен съд, С. – град пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: